

prima instanță: L.Pruteanu
(Judecătoria Buiucani, mun.Chișinău)
instanța de apel: V.Pruteanu, L.Popova, A.Gavrilița
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr.2ra-1721/16

Î N C H E I E R E

03 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii: Ion Druță, Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Dominio Iure”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Dominio Iure” împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Gribincea Valentina și executorul judecătoresc Parfentiev Liliana privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Dominio Iure”, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 17 noiembrie 2015,

c o n s t a t ă :

La data de 17.08.2015 Societatea cu Răspundere Limitată „Dominio Iure” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Gribincea Valentina și executorul judecătoresc Parfentiev Liliana solicitînd constatarea încălcării dreptul la executare în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești, încasarea din contul bugetului de stat a sumei de 903,5 euro și 432 lei și cheltuielile de judecată suportate în acest proces.

A indicat că, prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani m. Chișinău din 03.07.2013, s-a dispus încasarea de la Gribincea Valentina în beneficiu SRL ”Dominio Iure”, conform actului de cesiune a creanțelor din 17.07.2012, încheiat între SRL ”Dominio Iure” și Munteanu Liudmila, suma datoriei în mărime de 903,5 euro și 431 lei. Hotărîrea pronunțată a intrat în vigoare la data de 05.08.2013. În temeiul hotărîrii date, s-a emis titlu executoriu nr. 2-13474/12, care a fost pus spre executare la biroul executorului judecătoresc Parfentiev Liliana. La data de 17.09.2013 în baza documentului executoriu nr. 2-13474/12 din 03.07.2013, emis de Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău a fost emisă încheierea privind intentarea procedurii de executare nr.066-430/13, încheierea dată, borderoul de calcul al cheltuielilor de executare și copia certificată a documentului executoriu au fost expediate debitorului pe adresa: m. Chișinău, str. A. Russo, 4, ap. 1, scrisoarea nu a fost recepționată de către debitor. În baza art. 63 Codului de executare au fost aplicate măsurile de asigurare a executării documentului executoriu.

Prin materialele procedurii de executare s-a stabilit că, debitorul Gribincea Valentina nu deține bunuri sau mijloace bănești, care ar putea fi urmărite în scopul

stingerii integrale a datoriei debitoare. Pînă la adresarea în judecată, documentul executoriu nu a fost executat timp de 2 ani, ceea ce constituie o încălcare gravă a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești.

La data de 18.06.2015, executorul judecătoresc Liliana Parfentiev a emis încheierea nr. 066- 247R/15 privind restituirea documentului executoriu. Astfel, consideră că executorul judecătoresc Liliana Parfentiev a executat doar măsurile formale pentru executarea forțată a hotărîrii judecătorești, încălcîndu-i dreptul expres prevăzut în art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale, care prevede că, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani m. Chișinău din 17 noiembrie 2015 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 30.11.2015 SRL "Dominio Iure" a depus apel, solicitînd admiterea apelului, casarea hotărîrii primei instanțe și emiterea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2016 a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Dominio Iure”, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 17 noiembrie 2015.

La adoptarea soluției instanța de apel a invocat că, conform art. 70 alin. (1), (2) și (3) Cod de executare, documentul executoriu va fi executat în termenul indicat în el sau, în cazul în care nu este indicat, într-un termen rezonabil. Criteriile de terminare a termenului rezonabil sunt: complexitatea procedurii de executare, comportamentul părților în procedura de executare, interesul creditorului și conduita executorului judecătoresc. Executorul judecătoresc urmează să întreprindă imediat toate acțiunile necesare în vederea executării hotărîrii judecătorești. Dacă legea nu prevede altfel, termenul dintre acțiunile complexe ce urmează a fi întreprinse de executorul judecătoresc nu va depăși 15 zile. Curgerea acestui termen se suspendă pe durata suspendării sau amânării executării, strămutării procedurii de executare, imposibilității executorului de a acționa din motive ce nu depind de voința sa, precum și în cazul în care nu au fost avansate cheltuielile necesare pentru efectuarea actului urmărit. Cu acordul creditorului, termenul de executare poate fi prelungit.

S-a constatat că, prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 03.07.2013 s-a încasat din contul Valentinei Gribincea în beneficiul SRL "Dominio Iure", conform contractului de cesiune a creanțelor din 17.07.2012, încheiat între SRL "Dominio Iure" și Munteanu Liudmila, suma datoriei în mărime de 903,5 euro și 431 lei. Hotărîrea pronunțată a intrat în vigoare la data de 05.08.2013 (f.d. 7).

La 17.09.2013 SRL "Dominio Iure" a depus spre executare executorului judecătoresc Parfentiev Liliana titlul executoriu nr. 2-13474/12 din 03.07.2013 emis de Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău (f. 8,32).

Instanța de apel a invocat că, examinând pretențiile Societății cu Răspundere Limitată "Dominio Iure" asupra pretenției încălcări a dreptului la executare în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești prin prisma art. 6 CEDO și a Legii nr. 87 din 21.04.2011, prima instanță corect a stabilit că executorul judecătoresc a întreprins în această perioadă toate acțiunile legale posibile și necesare în vederea executării documentului executoriu.

Remarcă instanța de apel că, responsabilitatea statului pentru executarea unei hotărâri judecătorești în privința unei persoane private se extinde nu mai departe decât implicarea organelor de stat în procedura de executare. În cazul în care autoritățile sunt obligate să acționeze pentru a pune în aplicare o hotărâre judecătorească și nu reușesc să facă acest lucru, doar inactivitatea lor poate angaja responsabilitatea statului în temeiul art. 6 § 1 al CEDO.

Fiind stabilit de executorul judecătoresc în cadrul procedurii de executare, că debitorul Gribincea Valentina nu deține bunuri imobile sau mobile și nu deține mijloace bănești ce pot fi urmărite în scopul stingerii integrale a datoriei, că debitorul nu activează și nici nu se află pe adresa înregistrată și indicată în titlul executoriu, reclamantul-apelant în calitate sa de creditor de asemenea nu este lipsit de dreptul de a acționa conform prevederilor legislației în vigoare întru realizarea drepturilor sale legitime.

Din cele expuse, instanța de apel a considerat că prima instanță corect a ajuns la concluzia de a respinge acțiunea ca neîntemeiată. Nu a fost încălcat dreptul la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și nu este întemeiată pretenția reclamantului privind constatarea unei așa încălcări. Nu a fost adus reclamantului prejudiciu material și moral, repararea cărui se pretinde.

La 10 iunie 2016 Societatea cu Răspundere Limitată „Dominio Iure” a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă acțiunea integral.

În motivarea recursului se invocă că atât instanța de apel cât și instanța de fond nu au constatat și elucidat toate circumstanțele pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Se mai indică în recurs că, pe parcursul examinării cauzei recurentul a prezentat probe care confirmă argumentele aduse în acțiune, cum ar fi copiile cererilor înaintate executorului judecătoresc privind aplicarea interdicției de a părăsi țara față de debitor, anunțarea în căutare a acestuia precum și cereri privind acordarea informațiilor despre acțiunile și măsurile întreprinse de executorul judecătoresc întru executarea documentului, deasemenea s-au solicitat și recomandările executorului judecătoresc pentru buna executare a documentului executoriu.

Instanțele de judecată inferioare și-a manifestat un interes deosebit, întru a diminua importanța acestor circumstanțe precum drepturile și obligațiile debitorului în procedura de executare, conduita autorităților responsabile de executarea hotărârii judecătorești cât și miza pentru recurent. Conform legislației în vigoare, legiuitorul a adoptat legi și acte normative, întru apărarea fiecărei persoane în parte, fizice sau juridice, ca urmare toți sunt parte a relațiilor juridice, conformându-se acestor prevederi, ce garantează nu numai drepturi dar și obligații, iar pentru cei ce nu se conformează sunt stipulate sancțiuni ce contribuie la prevenirea, reeducarea și reintegrarea acestora în societate.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Dominio Iure”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizând actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că, argumentele recurente se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei, iar argumentele invocate în recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Dominio Iure”, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Dominio Iure” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Dominio Iure”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Ion Druță

Iurie Bejenaru